

SLOVENSKI NAROD

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA, PUCCINLEVA ULICA 5 — TELEFON: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26 — Izhaja vsak dan opoldne — Mesečna naročnina 11.— Mr. za inoseststvo 15.20 lir
IZKLJUČNO ZASTOPSTVO za oglase iz Kraljevine Italije in inoseststva ima
UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A., MILANO
Računi pri poštno čekovnem zavodu:
Ljubljana št. 10-351
CONCESSIONARIA ESCLUSIVA per la pubblicità di provenienza italiana ed
estera: UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A., MILANO.

Un incrociatore sovietico affondato

I „Mas“ italijani hanno affondato un incrociatore rosso — Alessandria, Malta e le retrovie avversarie bombardate

Il Quartier Generale delle Forze Armate comunica in data di 5 agosto il seguente bollettino di guerra n. 799:

In Egitto nessun avvenimento di rilievo sul fronte terrestre.

Un velivolo nemico è stato abbattuto dall'artiglieria contraerea di una nostra grande unità, quattro altri dalla caccia germanica. Da reparti di aviazione sono state svolte azioni di bombardamento sulle retrovie avversarie, apparecchi tedeschi hanno agito con particolare intensità sugli obiettivi della regione di Alessandria.

Anche su Malta è proseguita l'attività dei bombardieri dell'Asse.

Nelle acque di Feodosia (Crimea) un au-

dace attacco notturno è stato condotto contro una formazione navale sovietica da una squadriglia di nostri MAS che silurava e affondava un incrociatore di 6500 tonnellate del tipo „Crimea Rossa“.

Le nostre unità nonostante la violenta reazione nemica sono tutte rientrate incolumi alla base.

Nota al bollettino n. 799:

L'incrociatore sovietico del tipo „Crimea Rossa“, attaccato da nostri siluranti nelle acque di Feodosia è stato colpito con un primo siluro dal MAS del comandante della squadriglia capitano di corvetta Curzio Castagnacci e successivamente affondato da altra unità al comando del sottotenente di vascello Emilio Legnani.

Sovjetska križarka potopljena

Italijanski „Mas“ potopili sovjetsko križarko — Bombni napadi na Malto, Aleksandrijo in sovražno zaledje

Glavni stan Italijanskih Oboroženih sil je objavil 5. avgusta naslednje 799. vojno poročilo:

V Egiptu ni bilo nobenega važnejšega dogodka na fronti na kopnem.

Protiletalsko topništvo neke naše velike jedinice je sestrelilo 1 sovražno letalo, 4 druga letala pa so uničili nemški lovci.

Letalski oddelki so bombardirali sovražniške prometne zveze. Nemška letala so posebno silovito napadala cilje v območju Aleksandrije.

Tudi nad Malto se je nadaljevala delavnost osvojskih bombnikov.

V vodah pri Feodosiji na Krimu je bil

izvršen drzen nočni napad proti sovjetski pomorski skupini. Izvršila ga je eskadra naših brzih čolnov, ki je torpedirala in potopila križarko s 6500 tonami tipa „Rdeči Krim“.

Naše enote so se ne glede na silovito sovražno reakcijo vse nepoškodovane vrnile na svoja oporišča.

Sovjetska križarka tipa „Rdeči Krim“, ki so jo napadli naši brzi čolni pri Feodosiji, je bila zadeta s prvim torpedom z brzega čolna pod poveljstvom poveljnika eskadre korvetnega kapetana Curzia Castagnaccia, kasneje pa je potopitev dovršila neka druga enota pod poveljstvom podporočnika bojnega broda Emilija Legnanija.

Podrobnosti o drznem in uspešnem podvigu italijanskih brzih čolnov v Črnem morju

Z vzhodne fronte, 6. avg. s. (Poročilo posebnega dopisnika agencije Stefani). Italijanski brzi čolni (Mas), ki operirajo v Črnem morju, zopet vzbujajo pozornost ne samo naše države, temveč vsega sveta z novo sijajno akcijo, s katero je bila potopljena sovjetska križarka „Krasni Krim“ s 6600 tonami. O tem je poročalo večeršnje vojno poročilo.

Naši majhni torpedni čolni, ki so se od dneva njih nenadnega pojava v vodah Črnega morja izkazali s tem, da so potopili več sovražnih ladij, so s to veliko zmago zadali hud udarec ruski mornarici, ki je bila v svoji učinkovitosti že oslabiljena s prejšnjimi izgubami. Gre za izredno hrabro podvize, ki prila ponovno o drznosti, hrabrosti in spretnosti našega pomorskega orožja, ki daje čuti, kakor že v bitki pri Pantelleriji proti Angležem, tudi boljševiški mornarici hud ugriz rimskega volka. Ta dogodek zasluži največji poudarek, kajti je take vrste, da navdaja z veseljem in ponosom srce vsakega Italijana. Pred poročilom o potoku akcije, ko je bila uničena sovražna križarka, je treba spomniti in poudariti, kako so naši brzi torpedni čolni krepko prispevali k padcu Sevastopolja.

S svojimi ojačenimi akcijami v zadnjem času obleganja, ko so se te akcije vršile skoro vedno ponoči, so omrtvičili oskrbovalni promet trdnjave in tako prispevali v znatni meri k predaji zadnje reede utrjene postojanke na polotoku Krimu. Z zasedbo Sevastopolja je prišla vsa obala Krima do ožine Kerča v nemške roke. Zaradi tega pa se naši brzi torpedni čolni niso polenili in počivali na lavičkah, temveč jim je bila zaupana kočljiva naloga nadzorovanja obale in obramba desnega krila nemške postrojbe pred napadi, ki so jih skušale od časa do časa preostale jedinice sovjetske mornarice izvesti z morja.

In prav pri izvrševanju tega poslanstva so naši „Mas“ 3. avgusta napadli sovražne jedinice v trenutku, ko so začele obstreljevati obalo. Z dvema izredno drznima akcijama torpediranja so preprečili bombardiranje ter so nato potopili križarko „Rdeči Krim“.

Kakor druge noči, so bili številni „Mas“ tudi v noči na 3. avgust, in sicer jedinice hrabre 19. eskadre na preži pred krimsko obalo. Morje je bilo mirno in pred vzhodom lune je samo svetlikanje zvezd utrdilo v globoko temo. Ljudje vseh edine so pozorno bili na straži, preiskujejo morje s strani, od koder bi lahko sovražnik napadel. Nenadoma je proti polnoči posadka brzega čolna „Mas 573“ pod poveljstvom kapitana korvete Curzia Castagnaccia opazila v temi obise dveh sovražnih ladij, ki sta se približevali obali. Sočasno po občutnosti obrisov sta bili to križarka in rušilec. Da je tako, se je izkazalo nekaj trenutkov nato, ko sta ladiji začeli bombardirati obalo.

„Mas 573“ je takoj prešel v napad. Eden izmed motorjev je kmalu prenehal delovati zaradi neke pakuve, delal pa je samo drugi motor. To je bila huda nesreča, ki je grozila, da se bo akcija ponesrečila. Bistvena lastnost prvega čolna je bila okrnjena, namreč brzina. Toda edini motor, ki je delal ob borbenem duhu poveljnika in njegovih ljudi, je moral zadoščati za izvedbo napada. Čeprav je napredoval z

manjšo hitrostjo, se je „Mas“ usmeril dolno proti križarki in prišel v razdaljo okrog 1 km je sprožil dva torpoda. Po nekaj sekundah je nastala strašna eksplozija skoraj v sredini ladije. Eden izmed obeh torpoda, je zadel svoj cilj. Ob luci visokega rumenega plamena eksplozije je rušilec opazil našega drznega „Masa“ in ga je začel takoj zasledovati ter obstreljevati. Hrabremu poveljniku Castagnaccia se je pa uspelo oddaljiti po nekaj minutah, čeprav je bil v sovražnem ognju. Naglo dani alarm vodje eskadre je prikladal na prizorišče spopada ostale brze čolne, ki so bili daleč oddol na preži. Naše majhne jedinice so pričele lov na sovražnika, ki se je umaknil s prizorišča boja.

„Mas 568“ pod poveljstvom podporočnika Emilija Legnanija je zopet opazil obe sovjetski ladiji. Križarka je plula zaradi velike poškodbe, ki ji jo je zadal torpedo brzega čolna pod poveljstvom kapitana Castagnaccia, počasi ob spremstvu rušilca. Mesec je tedaj osvetlil morje. Ladiji sta odkrili brzi čolni, ki je z izredno brzino napredoval in puščal za seboj dolgo sled in zopet so ga pričeli obstreljevati izredno silno sovjetski topovi. Na srečo ga ni zadel noben od izstrelkov, ki so deževali okoli čolna. Podporočnik Legnani se je naglo odstranil, pa ne zaradi boga, temveč da bi se postavil za napad v ugodnejši luči. Drzno izveden manever je bil kronan s popolnim uspehom. „Mas“ se je lahko približal na 800 m sovjetski križarki, ki je bila zadeta v polno z dvema torpodoma. Zopet je spremljajoči rušilec pričel zasledovati naš brzi čolni in ga silno obstreljevati. Tudi nekaj boljševiških letal je došlo v pas spopada. S pomočjo raket so razsvetljevali kakor ob belem dnevu lahko italijansko jedinico, ki je drsela z veliko brzino po gladini morja, ter so se virli nanjo, obstreljujočo s strojnimi in ponovno iz ničine.

Toda ti drzni letalski napadi niso mogli zlojstati uspeha obstreljevanja s topovi z rušilca. „Mas“ ni samo uspelo priti nepoškodovanemu iz neenake borbe, temveč tudi slediti, oddaljujoč se, kratki agoniji in smrti sovjetske križarke. Križarka je postala že po 4 minutah ogromna grmada in je nato za vedno izginala v valovih.

Tudi to pot se po zaslugi naših izredno drznih „Masov“ sovjetska ofenziva proti krimski obali ni samo izjalovila, preden je nastala, temveč se je zaključila tudi neslavno z izgubo ene križarke. Ruska mornarica na Črnem morju bo ta udarec tem bolj občutila, ker je izgubila v svojih decimiranih vrstah eno izmed najmočnejših in najhitrejših ladij.

„Rdeči Krim“, ki je izpodrival 6600 ton in imel brzino nad 30 vozlov na uro, je bil močno oborožen. Imel je 15 topov po 130 mm in 6 po 102 mm, 12 torpednih cevi, kakih 20 protiletalskih streljanih, 1 letalo in druge naprave za sprožitve 100 majhnih torpoda.

Bliskovito junaško dejanje v noči na 3. avgust na Črnem morju ovekoveča bleščečo tradicijo drznosti in junaštva italijanskih „Masov“. Korvetni kapitan Castagnacci in podporočnik Legnani sta se izkazala kot vredna nadaljevalca poveljnikov „Masov“, ki so se odšli s slavo pri Cortelazu proti avstrijski mornarici in pri Sa-

Prodiranje proti Kavkazu se nadaljuje

Reka Kuban dosežena na 100 km široki fronti — Kropotkin v naskoku zavzet — Sovjetski razbremenilni napadi pri Rževu izjalovljeni

Iz Hitlerjevega glavnega stana, 5. avg. Nemško vrhovno poveljstvo objavlja naslednje vojno poročilo:

Vzhodno od Azovskega morja se bližajo nemške in rumunske divizije na široki fronti železniški progi Stara Minskaja—Tihoreck. Sovražnik nudi le tu in tam odpor. Na Kubanu so oddelki oboroženih SS v naskoku zavzeli važno železniško križišče Kropotkin. S tem je dosežena reka Kuban na več ko 100 km široki fronti ter osvojen mostišče na zapadni obali reke. Motorizirani oddelki so odrezali več sovražniških kolon, ki so bile uničene. Preganja- ljo sovražnika na kavkaškem področju letalstvo neprestano bombardira transporte na železnih z uničujočim uspehom. Strmoglavi so razdeljali dva oklopa in 24 transportnih vlakov.

Italijanski brzi čolni so potopili na Črnem morju sovjetsko križarko s 6.500 tonami.

Med Salom in Donom utirajo letalski oddelki pehoti in tankovskim oddelkom pot proti vzhodu.

V velikem loku Dona napada sovražnik brez uspeha s slabejšimi silami.

Na prostoru pri Rževu so močne sovjetske pehotne in tankovske sile razširile svoje napade na široko fronto. Hude borbe se trajajo. Severno od mesta so se razbili razbremenilni napadi ob nezmoljnim odporu naših čet ob odličnem sodelovanju vseh vrst orožja.

Na fronti pri Volhovu in pred Petrogradom je bilo zavrnjenih več sovražniških napadov, podpiranih od hudega topniškega ognja.

Angleško letalstvo je v pretekli noči s slabimi silami breznačrtno napadlo porenško in westfalsko ozemlje. V nekaterih krajih je nastala malenkostna škoda. Ena sovražna letala je bilo sestreljeno.

Lahka nemška bojna letala so včeraj napadla cilje na južni angleški obali in dosegla zadetke na vojaško važnih napravah mesta Brighton. Razen tega je bila zadeta sovražna stražna ladja. V noči na 5. avgust so nemška letala bombardirala luke na južnozgodnji obali Anglije.

V noči na 2. avgust je prišlo v Rokavskem prelivu do spopada med nemškimi minolovci in angleškimi brzimi topniškimi čolni, v katerem je bil sovražni čoln s topniškim zadetkom uničen, dva nadaljnja zažgana, četrti pa hudo poškodovan.

V noči na 4. avgust so torpedirali nemški brzi čolni v Rokavskem prelivu tri sovražne tovorne ladje s skupno 5000 tonami, izmed katerih sta se dve potopili, potopitve tretje pa zaradi močnega obrambnega ognja ni bilo mogoče opazovati.

Nevarnost za Kavkaz se je povečala

Rim, 6. avg. s. V dopisu z ruske fronte, ki ga je včeraj jutraj objavil „Times“, je rečeno, da se je položaj za Sovjete še poslabšal. Nemške sile, ki kar naprej ne prekinjajo dobivajo ojačenja, so prisilile po hudih borbah oba trili sovjetske obrambe vzdolž črte Do—Kavkaz k nadaljnjemu umiku. Rusi se umikajo tudi v odseku Stalingrada. Dopisnik zaključuje takole svoje poročilo: „Nevarnost za Kavkaz se je povečala.“

Finski odsek

Helsinki, 6. avg. s. Na fronti vzhodne Karelije so Sovjeti zbrali v južnem odseku pri Povenzi, kjer se nahaja važen odsek Stalingrovske kanala, veliko pehotno jedinico za reko pred finskimi postojankami in so pričeli ofenzivne operacije ter poslali velik napadalni odsek čez reko z nalogo, da naredi mostišče proti zapadu. Pregazujoča reakcija finske pehote, ki je takoj posegla v borbo, je obvladala rdeči napadalni odsek, ki je bil kravato decimiran in prisiljen k umiku čez reko, topništvo pa je razpršilo veliko rdečo jedinico, ki se je pripravljala za množestveni napad. Sovjetske izgube so hude.

V drugih odsekih te fronte je finsko topništvo učinkovito obstreljevalo poljske postojanke in sovjetska gnezda ter napravilo znatno škodo. Na fronti Karelske ožine je finska pehota s topništvom odbila številne izvidniške rdeče oddelke. Na fronti Anuska je bila odbita sovjetska izvidnica v osrednjem in zapadnem odseku.

Finsko obalno topništvo je precizno obstreljevalo sovjetske transportne čete v zalivu Kronštata, kjer je tui razpršilo skupine sovražnih ladij, ki so pobirale mine.

Sovjetski trdnjavi Kronstat in Ihinmaeki sta reagirali z veliko silo, obstreljujoč finsko obalo v Karelski ožini.

vonni proti angleški mornarici. Korvetni kapitan Castagnacci je izvedel v Črnem morju 30 bombnih akcij s svojim „Masom“ in je med drugim potopil 19. junija eno sovjetsko podmornico. Je hraber oficir, ki je bil že večkrat odlikovan za svoje prejšnje delovanje kot opazovalec v pomorskem izvidništvu in v torpednih letalih. Podporočnik Emilio Legnani je zelo mlad oficir, ki je pred kratkim časom bil dodeljen mornarici na Črnem morju. Njegovo podvize dne 3. avgusta je bila ena izmed njegovih prvih bojnih akcij na tem oddaljenem morju. Treba je končno omeniti, da je naša flotilja „Masov“ v Črnem morju pod poveljstvom fregatnega kapetana, imetnika zlate kolajne Franceca Minbellija, bivšega poveljnika legendarne torpedovke „Lupo“.

Letalska vojna na zapadu

Berlin, 6. avg. s. Lahka bojna letala so preučerajšnjim uspešno napadla podnevi pristeniške naprave v Brightonu, dočim je bila južno od Aesburne poškodovana neka ladja. Nemški lovci so med križarje-

njem lad Rokavskim prelivom preprečili poskus sovražnega napada na zasedeno francosko severno obalo.

Berlin, 6. avg. s. Iz vojaškega vira se doznava, da je padel v borbi na vzhodni fronti poveljnik nekega polka tankov Walter Rödlich, ki je bil odlikovan z viteškim križem reda železnega križa. Do zadnjega se je hrabro boril in bil svetel vzgled poveljnika na fronti svojim vojakom.

Nova zveza med fronto in domovino

Včeraj je bila slovesno otvorjena nova radijska postaja, ki predstavlja novo vez med borci na vseh frontah in domovino

Rim, 6. avg. s. Snóči je bila otvorjena nova radijska oddajna postaja za vojake na raznih frontah. Ta oddaja se pridružuje drugim dnevnim oddajam, ki jih je EIAR organiziral od pričetka vojne za oborožene sile. Nova radijska postaja, ki bo oddajala vsak večer od 19. do 22. ure, se imenuje Radioborca. Razen obveščevalnega značaja je namen tudi razvedrilu. Oddaje te postaje je otvoril s pomembnim govorom minister za ljudsko kulturo Pavolini, ki je omenil, da se borci s svojim napredovanjem tem bolj oddaljujejo od domovine, čim dlje traja vojna, in tem bolj se tudi približujejo zmagi.

„Radioborca“ s kratkimi valovi, ki jih je mogoče povsod sprejemati, je take vrste, da bo dosegel najbolj oddaljene prednje postojanke. Ta faza vojne je resnično svetovna in v njej je italijansko sodelovanje bolj kot kdaj razširjeno kot aktivna navzočnost na vseh kopnih in pomorskih ter letalskih frontah. Od pričetka vojne so bile uvedene v radiu ure za vojake in oddaje za oborožene sile. Ta „Radioborca“ je pa nekaj več. Prihaja v večje daljave, to je k vsem telu treh ur dnevno, in sicer od 19. do 22. ure. To so, je poudaril minister, kadar ni bojev, prav one ure, v katerih vojaki verjetno počivajo. To so ure letališč in ure, ko tema pokrije ocean in se podmornice pojavljajo na površini ter zopet zagledajo zvezde in zaslisiš glas iz domovine. Mussolini, ki je v prejšnji vojni bil bersaljer v jarku in ki je bil v tej vojni med vojaki v Rusiji, Grčiji in Afriki, na ladjah in na letalih, dobro pozna potrebo borca, in sicer potrebo, ki jih je mogoče in jih je zaradi tega treba zadovoljiti, in one, ki bi jim bilo zadovoljeno, če ne bi bilo nepremagljivih težkoč. Zaradi tega je Mussolini postavil v službo radio za vas vse. Radio vam nadomesti dnevniki, sporoči vojno poročilo, ki je najvažnejša stvar dneva, diktira vam ga počasi, da ga lahko napišete, pošilja vam pošto, dajajoč vaši ženi in svojem obvestilu in dajajoč vam njih sporočila. Ako nimate žene, vas radio poroči. Radio poje za vas. Ako ste utrujeni, uči vaše oddaljene sinove vaših pesmi, spravi vas v stik z ljudmi vaših mest, Rima, Milana, Neaplja. Druga mesta bodo se sledila. Radio vam je gledališče, koncert in razvedrilo p delu.

„Radioborca“ bo opravljal vse te vrste služb in jih spopolnil, predvsem vam pa lahko objavljam, da vas ne bo dolgočasil. Vsa uredništva humorističnih listov, ki so vam všeč, bodo izmenjaje vsak dan redigirala del te rubrike. Morda to ne bo všeč nekaterim gospodom, ki bi radi, da bi borci slišali samo o Scipiu in o rimskih orlih, toda glavno je, da so oddaje všeč borcem samim, ki cenijo dobro razpoloženje in humor. V Italiji se ne pleše v vojni

in prav je, da je tako. Toda če se borcu po celodnevem maršu in boju zaohče plesne glasbe in klasične simfonije, naj jo ima. Minister Pavolini je omenil tudi ustanovitve posebne vojaške pošte, zvezane z „Radioborca“, da bo mogoče urediti program po željah vojakov in da bo radio razširil melodije in besede, ki so nastale v bojnih ertah. Nastale so bojne pesmi na fronti in himne. To je v popolnem nasprotju s tem, kar trdi sovražna propaganda, ki hoče prikazati italijanski narod kot narod, ki se ne zna več smejati, ker se mora boriti proti svojim dragim prijateljem Angležem in Američanom, proti „simpatičnim“ gentilemonem, ki so skušali zadušiti nas v Sredozemlju, nam preprečiti dihanje v Afriki, nas izstradati in oblatiti po načrtu in ne glede na stroške. Sovražno propagando pa tvorijo ne ljudje, temveč gramofonske plošče. Star repertoar gramofonskih plošč se vrtil v prazno, brez stika z realnostjo. Vsač čas se navije plošča o uničenih italijanskih mornarici, toda ta gospodari na Sredozemlju in potaplja križarke in oklopnice v Črnem morju in ob ameriški obali. So plošče o razkroju osi in trojnega pakta, toda os in trojni pakt sta čedalje močnejša v skupnosti svojih idealov. Kaj naj bi rekli o prepadu, ki loči oba plutokratska nasprotnika od komunističnega tovariša. Ta upa, da bo druga fronta, po kateri tako vztrajno zahteva, nastala v notranjosti zavezniških držav. Potem je plošča o nizki italijanski morali in vendar Italija v tretjem letu vojne sodeluje v borbi s čedalje večjim prispevkom ob goreči soodgovornosti množic in ob visokih idealih. Obstojna nadalje plošča, ki idiotično obrekuje vas bore, toda slava oboroženih sil je vsak dan večja, kakor so dokazali napadalci na Gibraltar in Sudo, Malto in Aleksandrijo, v bitki pri Pantelleriji, dečki pri Bir el Gobiu in vojaki, ki so vzdržali na svojih mestih vso rusko zimo. Junaki z vseh bojišč pričajo, da je totalna vojna, kakršna je ta, po volji vse rase. „Radioborca“ je ponosen na to, da spremlja vas bore od etape do etape do zmage, ki bo tem bolj pravična in trajna, čim težje jo bomo dosegli, in ki bo zagotovila mir in blagostanje našim otrokom. Eksc. Pavolini, ki so ga v EIAR-u sprejeli predsednik, generalni direktor in zastopniki vojske, mornarice in letalstva ter glavne poveljništva milice, si je po svojem govoru ogledal tudi vse prostore nove oddajne postaje. Otvoritev so se udeležili tudi ranjenci in invalidi iz te vojne.

Železniška nesreča

Santiago, 31. jul. s. Brzi vlak med Valparaisom in Santiagom je trčil v tovorni vlak in je pri tem 7 oseb izgubilo življenje, 17 pa je ranjenih.

Inserirajte v „Slov. Narodu“!

MONTECATINI

Na nepremičninskem trgu je razpoloženje mirno

Mestna občina je kupila Mstec, kjer naj bi bil v bodoče zgrajen stadion za zimski sport — Dve ukinitvi solastninske skupnosti na večjih nepremičninah

Ljubljana, 6. avgusta

O gibanju na nepremičninskem trgu smo zadnjikrat poročali konec junija. Odtlej je bilo vpisanih v zemljiško knjigo ljubljanskega okrajnega sodišča znatno število novih kupoprodajnih pogodb, od katerih bomo danes zabeležili le nekatere. Gre za pogodbe, ki so bile vpisane konec junija in v začetku julija.

V tem času je predložila zemljiški knjigi predloge za nove vpise tudi mestna občina Ljubljana. V prvem primeru gre za nakup Msteca, v drugem pa za manjšo odprodajo sveta v svetokriškem okraju med novimi hišami za igriščem SK Ljubljane.

Mstec pozna menda vsak ljubljanski mešanec, nedvomno pa vsak ljubljanski sportnik. Med Šišemskim hribom in Večno potjo so si tamkaj še pred mnogimi leti ljubljanski zimski sportniki zgradili manjšo skakalnico in privedli na njej par uspešnih prireditev. Prostor je dobil svoje ime po mostu na Večni poti nasproti opekarne v Kosezah. Tamkaj teče majhen potoček. Takoj po ustanovitvi CONIJA v Ljubljani se je njega vodstvo začelo resno zanimali za možnost, ki jih nudi Mstec za propagando krasnega zimskega sporta. V sodelovanju z domačimi sportniki in sportnimi arhitekti je bil izdelan načrt, da se tamkaj postavi najprej nova sodobno zgrajena in urejena smučarska skakalnica, kasneje pa uredi celo manjši stadion za vse panoge zimskega sporta.

Izvedba takega načrta pa stane mnogo denarja. Poleg drugih oblasti se je želelo, da prisloži na pomoč tudi mestna občina, kar je bilo tem bolj upravičeno, ker bi koristi naprave uživala predvsem ljubljanska mladina. Mestni svet je o zadevi razpravljal na svoji seji 17. marca letos. Sklenil je, da odkupi od posestnika Franca Kogovška iz Dravljak potreben gozdni in travniški parcelo in ju podari Visokemu komisariatu oziroma delegaciji državnega olimpijskega odbora v Ljubljani. Nakupna pogodba je bila kmalu zatem sklenjena. Mestna občina je odkupila od posestnika Kogovška v kat. obč. Spodnji Šiški dve parceli v izmeri 15.055 kv. m. Plačala je kvadratni meter po 2,50 lra, torej skupno 37.637,50 lra.

V drugem primeru pa je mestna občina ljubljanska odprodala manjše kose zemljišča dvema posestnicama ob slemem tiru na Ljubljanskem polju za igriščem SK Ljubljane. Prva odprodaja je bila sklenjena že na seji mestnega sveta 24. februarja 1939, druga pa na seji 11. oktobra 1940. Posestnica Karolina Golobova iz Zagrebške ulice je zaradi kompletiranja svojih parcel zanj po 50 din oziroma 19 lra za kv. m. Skupno je plačala 969 lra. Parcelica leži v kat. obč. Svetega Petra predmestju I. V isti katastrski občini ležita parcelici, ki ju je kupila posestnica Dionizija Deuova iz Pletersnikove ulice. Tudi v tem primeru gre za bivšo pot. Skupno merita 115 kv. m. Plačala je kv. m. po 38 lra, skupno 4370 lra.

Zanimiva dviga solastninske skupnosti

V večini primerov so nepremičnine last poedine osebe. Skupnost lastnine se pojavlja največkrat med zakonci in kasneje med otroci kot dediči. Prav iz dednih naslovov nastajajo mnogokrat prav zapleteni primeri solastnine. Znano je, da niso vsi dediči upravičeni do enakih deležev, dogaja pa se tudi, da dedič solastnik umrje in podedujejo novi dediči zopet vsak svoj del njegovega deleža. Kjer gre na primer za zgradbo ali tako nepremičnino, ki je ni mogoče brez škode za substancno razdeliti v naravi, je solastnina pač samo idealna in so udeleženi solastniki na dohodkih in izdatkih v razmerju svojih deležev. Dvigniti je mogoče v takih primerih solastnino s prodajo nepremičnine in razdelitvijo izkupička v razmerju lastninskih deležev.

V zemljiško knjigo sta bila v začetku julija vpisana dva dviga solastninske skupnosti, ko gre za znatnejše premoženje. Prvi primer je še posebno zanimiv, ker so morali solastniki obenem upoštevati bremensko razmerje, ki je bilo pa različno od lastninskega. Inž. Bogoljub Pogačnik z Medvodove ceste, Marija Finkova, žena inženirja s Celovške ceste in Draga Keršičeva iz St. Vida so bili kot otroci pokojnega Pogačnika iz dednega naslova po očetu in materi solastniki zemljišča v kat. obč. Spodnji Šiški in dveh zemljišč v kat. obč. Zgornji Šiški. Zemljišče v kat. obč. Spodnji Šiški je hiša na Celovski cesti št.

34, dvorišče in vrt. Ocenjeno je bilo na 1.000.000 lra. Zemljišči v kat. obč. Zgornji Šiški pa sta vredni skupno 410.000 lra, skupno torej vse premoženje 1.410.000 lra. Na vsakega solastnika je pripadel delež vreden 470.000 lra. Ker pa je bilo treba istočasno urediti bremena, so se pogodili tako, da je inž. Bogoljub Pogačnik postal izključni lastnik omenjene hiše in ene parcele v Zgornji Šiški, obenem pa je prevzel vsa bremena. Marija Finkova je postala izključna lastnica druge parcele v Zgornji Šiški, med tem ko je Draga Keršičeva bila zadovoljna s prevzemom njenih obveznosti po inž. Bogoljubu Pogačniku.

V drugem primeru pa gre za večje kmečko posestvo na Igu. Gre za zemljiščišni vložek v kat. obč. Iški vasi, katerega solastnika sta bila pravnomočno do nedavna posestnika na Igu Franc Primc in Anton Anzelc. Kakor pa sama navajata, sta skupnost v smislu nove razdelitve v zemljiški knjigi dejansko razdelila že prej. Posestvo je merilo v celoti okoli 90.000 kv. m. Po novi razdelitvi ostaneta obo posestnika še solastnika vrta (1111 kv. m.), stavbišča (173 kv. m.), hiše (356 kv. m.), dveh njiv (605 kv. m.) in 1/38 treh parcel. Franc Primc pa je prevzel v izključno posest 6 njiv v približni izmeri 17.000 kv. m., dva travnika v približni izmeri 12.500 kv. m., pašnik v izmeri 4336 kv. m. in dva gozda v kat. obč. Vrbljene v približni izmeri 16.000 kv. m. Anton Anzelc pa je prevzel 8 njiv v približni izmeri 28.000 kv. m., dva travnika v približni izmeri 6000 kv. m. in pašnik v izmeri 4971 kv. m.

Prodaje nepremičnin

Vladimir Gržina, trgovec iz Cernetove ulice, je prodal trdnjki I. Knez, komanditni družbi, na Gosposvetski cesti travniško in

njivsko parcelo v kat. obč. Sp. Šiški. Parceli merita skupno 640 kv. m. in je kupnina znašala 9.728 lra. Gre za travnik in njivo ob Goriški, Knezovi in Kettejevi ulici.

Dr. Janko Kavčnik z Resljeve ceste in industrijalec Edo Praprotnik z Miklošičeve ceste kot zastopnik dedinje po umrlem Avgustu Praprotniku Reziše Praprotnikove sta prodala industrijalcu in posestniku iz Tavčarjeve ulice Florijanu Schweigerju travnik v kat. obč. Karlovskem predmestju (na Ilovici). Travnik meri 2 ha, ol a, 49 kv. m. Kupna cena je znašala 200.000 lra. Travnik je bil pred 20 leti last družbe zoz v Ljubljani I. ljubljansko skladišče Krisper in Tomazič, kasneje pa ga je kupila Slavenska banka d. d. v Zagrebu. Od nje sta travnik leta 1930 kupila pokojni industrijalec Avgust Praprotnik in dr. Janko Kavčnik.

Posestnik Anton Ferko iz Spodnje Hrušice je prodal ženi mizarja z Uršičevega straduna Slavki Kušarjevi travniško parcelo v kat. obč. Karlovskem predmestju za 3000 lra.

Anton Primc, posestnik in mesar z Vipavske ceste, je prodal zobotehniku Jožetu Oblaku z Miklošičeve ceste travnik v kat. obč. Trnovskem predmestju v izmeri 500 kv. m. za 12.000 lra. Isti je prodal Jakobu Modrijanu, zasebnemu uslužbencu z Miklošičeve ceste in Ignacu Modrijanu, delavcu iz Dolenjega Logatca stavbno parcelo, ki je v naravi travnik, v kat. obč. Trnovskem predmestju. Parcela meri 508 kv. m. in sta kupca plačala zanj 12.407 lra.

Vincenc Perovšek, posestnik iz Reber (Smarje-Sap) je prodal Antonu in Mariji Drobnič iz Pleš (Smarje-Sap) travnik v kat. obč. Lipoglavu. Travnik meri 1471 kv. m. Kupca sta plačala zanj 2794,90 lra.

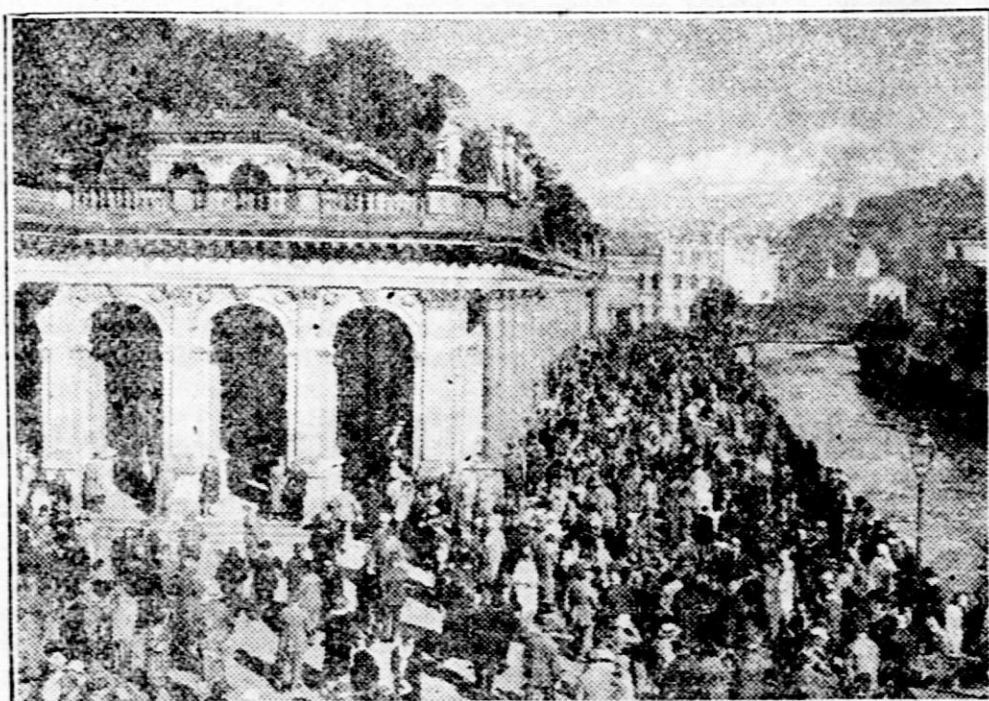
Karlovarka voda in sol

Dnevno tri milijone zdravilne vode, v kateri je 17.000 kg soli

Če stoji gost prvič pred mogočnim karlovarkim vrelcem, si da napolni z zdravilno vodo čašo in ugotovi pri tem, da mu je voda opekla usta, da je vrelce vroč skoraj kakor krop, se ga rado polasti nezaupanje. Mnogi karlovarkiški fantiči bi lahko pripovedovali o tem, da so jim ponujali letoviščarji denar in slaščice, da bi jim zaupali »tajno«, kje in kako se vrelce umetno segreva. Ta resnični naravni čudež požene vsak dan iz zemlje 3.000.000 litrov vode, ki je v nji 17.000 kg soli in več tisoč litrov ogljikove kisline. Če bi hoteli umetno segreti vso to vodo na 72 stopnj Celzija, kolikor znaša temperatura vrelca, bi potrebovali 9 vagonov premoga.

Karlovarkiški vrelce brrhne na leto iz zemlje eno milijardo litrov vode in z njo 2.255.000 kg raztopljene soli, ki gre malone brez haska nazaj v zemljo, kajti samo del vrelca se porabi za zdravilne kopeli, pitje in pridobivanje po vsem svetu znane karlovarkiške soli. Ne moremo si misliti množine vode in soli, ki jo je že izbruhal vrelce iz zemlje skozi tisočletja. Zares neverjetno, na čudež spominjajoče je pri tem dejstvo, da je ostalo blizu 40 različnih soli, ki jih ima v sebi voda karlovarkiškega vrelca, skozi stoletja v svojem sestavu. Primerjanje tiso let starih analiz s sedanjimi nam pokaže, da je vrelce s komaj omevno vrednimi izpremembami po sestavi soli vedno enak.

Karlovarkiški zdravnik dr. David Becher je prvi ob koncu 17. stoletja pridobil sol iz vrelca. Začel je enostavno tako, da je pustil lonec vode izhlapevati. In takoj se je navdušil za misel, da bi se pridobivala sol iz vročega vrelca v velikih množinah in se razpošiljala na vse strani. Karlovarkiški meščani so bili pa ogorčeni nad

tem misleč, da bi bolniki v tem primeru ne prihajali več v zdravilišče. Navzlic njihovemu odporu je pa ta misel prodrla in od leta 1708. pridobivajo karlovarkiško sol v večjih množinah. V zvezi z naravno mineralno vodo se uporablja za lečenje mnogih bolezni in spada med tista zdravila, ki jih zdravniki največkrat predpišejo bolnikom.

Pri pridobivanju naravne karlovarkiške soli je posebno važno, da ostane sol v istem sestavu, kakor je v naravi. Zato je organizirano pridobivanje in razpošiljanje karlovarkiške vode in soli po najmodernejših metodah in najnovejših izkušnjah. Iz vrelca tekoča zdravilna voda se steka v bazen pod dvorano ali vežo, kjer prihaja vrelce iz zemlje, potem pa teče po 1600 m dolgi cevi iz litega železa v solarno. Tu pride voda najprej v merilnik, potem pa v čistilnik, da se izloči iz nje sga. Močna črpalna potika potem očiščeno vodo v izhlapevalni aparat, obstoječ iz petih teles. Neprestano izhlapevanje je omogočeno tako, da izhlapi v prvem telesu približno ena četrtina nadržane vode, potem pa gre v naslednje telo, da se zopet zgosti. Slana voda se prepušči v aluminijastih skladah kristalizaciji samo za pridobivanje naravnih kristalizirane karlovarkiške soli. Tako nastanejo kristalne kepice, ki jih potem

zmeljeje v zrna in posuše v posebni sušilnici. Po tri dni trajajočem sušenju se odstrani še zadnja nesnaga in karlovarkiška sol je pripravljena za razpošiljanje.

Ce pa hočemo pridobivati karlovarkiško sol v prašku, napeljejo visoko koncentrirano vodo v aparat za suho izhlapevanje, ki se njegov valjar počasi vrtil v vodo neprestano kaplja našt. Cilinder se segreva, da voda hitro izhlapeva, na cilindru pa ostane skoraj suha sol, ki jo posebna naprava sproti odstranjuje z njega. V posebnem aparatu dovajajo soli iz vrelca prosto izpuhtevajočo radioaktivno ogljikovo kislino in pri tem se voda zopet spoji z ogljikovo kislino. Sol potem posuše in na porcelanastem valjarju drobno zmeljejo. Tako pridobljena naravna karlovarkiška sol vsebuje vse v vodi raztopljive sestavine vrelca v enakem količinskem razmerju, kakor jih nahajamo raztopljene v vodi. V veliki dvorani sol stehatajo ter spravijo skozi lijak v steklenice in zavitke.

Za naravno polnjenje karlovarkiške vode in razpošiljanje proizvodov karlovarkiškega vrelca je dala mestna občina leta 1932. z

velikimi stroški zgraditi novo razpošiljalno poslopje, kjer stoji eden najmodernejših polnilnih in čistilnih strojev, ki steklenice napolni, zamaši in opremi z etiketami, ne da bi bila potrebna pri tem delu le ena človeška roka. To je važno tudi iz zdravstvenih razlogov. Naravnost iz vagona gredo steklenice k umivalnemu stroju na tekočem traku, kjer jih stroj osemkrat poplakne, napolni, zamaši, opremi z etiketami in prenese na tekočem traku zopet nazaj v vagon.

Karlovarkiška zdravilna voda se da v tako napolnjenih steklenicah dobro vskladiščiti in ne izgubi svojega učinka, tudi če dolgo leži v skladišču. Razpošiljalnici zdravilne vode je priključen kemični inštitut, ki jamči za to, da gre pridobivanje karlovarkiške soli in polnjenje steklenic s karlovarkiško vodo tudi iz znanstvenega vidika po najnovejših izkušnjah in dognanjih. Kemični inštitut skrbi za to, da se razpošilja »čudo karlovarkiškega vrelca« v zavrtih in steklenicah po vsem svetu, ne da bi na dolgi poti kaj izgubilo na svoji zdravilni moči.

Hrvatska pospešuje kotonizacijo lanu

Izkoriščanje mineralne vode za kotonizacijo — Vsaka mineralna voda ni dobra

Od površine s konopljo zasejanega polja v bivši Jugoslaviji je odpadlo 14.453 ha s povprečno 136.478 metrskih stotov pridelka na Hrvatsko, z lanom pa 10.037 ha s povprečnim pridelkom 84.589 stotov. Lan in konoplja sta torej najvažnejši industrijski rastlini mlade hrvatske države. Temu primerno je živahno zanimanje za pospeševanje pridelovanja lanu in konoplje ter proizvodnjo kotonina kot vlaknaste snovi. Začetki kotonizacije segajo nazaj v leto 1924. Pri tem je treba omeniti tesne stike z zibelko kotonizacije lanu v Nemčiji Sorauom, Tistega leta je bila ustanovljena poskusna stanica za kotonizacijo v Siraču. Tehnični rezultati so bili že od začetka dobri, toda podjetju je primanjkovalo kapitala, da bi lahko začelo s proizvodnjo v velikem obsegu. Vendar je pa opravilo temeljito pionirsko delo in delalo je tudi poskuse s hitrim sušenjem. Svoj čas sta bila zainteresirana na razvoju kotonizacije v prvi vrsti ribarski zavod v Beogradu, za ribiške mreže in pa tovarna lanu v Jarsah, ki je predelovala tudi svilen konopljo. Ugodna mešanica je okrog 7% bombaža s 30% kotonina, toda iz razlogov vojnega gospodarstva primešajo za mnoge vrste blaga tudi 50% kotonina. Kotonin se mnogo uporablja tudi za narodne noše.

Poskusna tovarna v Siraču, ki proizvaja zdaj okrog 500 kg kotonina dnevno, dela z alkalčno radioaktivno mineralno vodo in pri tem se je sama po sebi vsiljevala mi-

sel izkoristiti še druge mineralne vrelce za kotonizacijo platna. To se je pa izkazalo v večini primerov za nemogoče. Voda iz mineralnih vrelcev v Stubičkih toplicah vsebuje žveplo in zato navzlic svoji visoki temperaturi ni uporabna. Pač je pa dobila Niška banja lani zavod za kotonizacijo. V Slavoniji, kjer se prideluje največ lanu, pa sploh ni na razpolago primernih mineralnih vrelcev.

V praksi se je pokazalo, da je kotonizacija mogoča samo tedaj, če dovoljni stroški ne presegajo 5 do 10% cene sirovina. Pri sedanjih hrvatskih železniških tarifah pomeni to, da se morajo pridelovalci sirovin približno v krogu 150 km okrog zavoda za kotonizacijo. S tem so pa postavljene precej ozke naravne meje razvoju kotonizacije. Pri vseh teh težavah se je pa kotonizacija v nekaterih krajih dobro razvila tako v Vukovaru, Borovu in Brekem. Kotonizacije se je lotila neka zagrebška tekstilna tovarna, poleg nje se pa peča z njo po lastnem postopku še nekaj manjših podjetij.

Država sama je posvetila kotonizaciji lanu vsu pozornost. Njen namen je izgraditi jo tako, da bo pozneje mogoč tudi izvoz kotoniziranega lanu. Država je dala v ta namen na razpolago večje kredite, kmetovalcem daje dobro seme, pridelovalce lanu pa poučujejo strokovnjaki po najboljših metodah pridelovanja in predelovanja te važne industrijske rastline.

Sredstvo proti zastrupljenju z gobami

Dr. Henry Limousin z medicinske akademije Clermont Ferrand je po dolgem eksperimentiranju baje odkril sredstvo proti zastrupljenju z gobami. Njegova preučevanja slone na dejstvu, da lahko jedo morski prašički strupene gobe, ne da bi se zastrupili z njimi. Brez vsakih škodljivih posledic lahko jedo najbolj strupene gobe iz vrste amanita, v katero spadajo tudi splošno znane mušnice. Limousinov poskus prenesti imunost morskih prašičkov na druge živali, se je posrečil s pomočjo preparata iz možganov in želodca morskega prašička. Imunost je bila prenesena na mačke. Dr. Limousin trdi, da se je novo sredstvo izkazalo kot učinkovito tudi pri človeku.

Madžarska za svoje kmetijstvo

Madžarski parlament je zaključil več dni trajajočo debato o novem kmetijskem zakonu. V zaključnem govoru kmetijskega ministra je bil sprejet osnutek z nekaterimi izpremembami. Najvažnejša izprememba je v tem, da morebitni prisilni ukrepi po 10 letih ne bodo več v veljavi. Smisel vse debate je bil v tem, da je skrajni čas, da se z vsemi sredstvi podpre kmetijstvo, ki je bilo doslej zanemarjeno v korist industrije. Kar je zamujenega bo treba dohiteti.

Skoraj vsi govorniki so se strinjali v tem, da mora imeti država na gospodarskem polju več vpliva, kakor doslej, da bo mogoče že zdaj pripraviti vse potrebno za prehod v povojno razmere. V nekaterih primerih pač ne bo mogoče preprečiti prisilnih ukrepov. Mnogi govorniki so opozarjali na razliko v cenah kmetijskih pridel-

kov in industrijskih proizvodov. Ta razlika ovira intenzivno gospodarstvo, zlasti pa življenje poljedelskih delavcev, služinčadi in malih kmetov. Če bo potrosila država v 10 letih eno milijardo pengó ali pa še več za pospeševanje kmetijstva, bo sicer ta žrtev težka, vendar je pa dano upanje, da jo bo bodočnost olajšala.

Kmetijski minister baron Banffy je v svojem zaključnem govoru ponovno naštel glavne točke programa, naglašajoč, da pri osnutku zakona niso obveljale nobene okostene pravne oblike, temveč je bil ustvarjen okvir, ki se lahko vsak čas prilagodi zahtevam praktičnega življenja. Gre za nujen program, ki mora biti takoj uresničen. V ta okvir spadajo davčne olajšave, pospeševanje strokovnega šolstva, vzpostavljanje vzornih kmetij in sploh vse, kar služi zagotovitvi proizvodnje. Ker je Madžarska še pretežno agrarna država bo imela povzdiga kmetijstva nedvomno blagodejne posledice na vse sloje prebivalstva.

NEBESNI SIMBOL

— Nogomet je bil v stari Japonski nebesni simbol.

— To se pripeti včas tudi našim nogometašem, če vidijo v izrednih okolnostih zvezle.

Z NJM POJDE

— Na najboljši poti sem, da postanem bogat.

— Počakaj no, rad bi šel nekaj časa s teboj.

V TRAMVAJU.

V nabit polnem tramvaju stoji gospodična Fanika. Kar ji zakliče nekdo:

— Pozdravljena, Fanika, kaj si sama tu?

NITI VRAG JIH NOČE.

— Včeraj sem videl vaše hčerke. Pravi angeli, vam pravim...

— Ah, kaj mi to koristi, ko jih pa niti vrage noče.

D. Du Maurier:

Prva žena

Roman

Zdelo se mi je, da na njenem, od kopriv zaraščenem vrtu nekdo čaka. Da nekdo preži...

Jasper je spetoma lajal, ko je tekel. Morda je imel vse to ja novo igro. Kar naprej je zavijal jermen in ga lovil, da bi ga ugriznil. Jaz pa vse dotlej nisem bila opazila, kako gosto je bilo drevje: korenine so silile na pot kakor poganzki velikanskih trt in skušale ujeti noge, ki je stopala preko njih. Vse to bi bilo treba nekoliko očediti, sem mislila sama pri sebi in sigaje tekla naprej; Maksim bi lahko naročil vrtnarjem... V takšnih goščah ni več nobene lepote. Treba bi bilo otrebiti tezo tega grmovja, ki jo duši; več svetlobe bi dobila. Zdaj je bila temna, pretemna. Ta goli evkalipt, ki ga je davilo robidovje, je iztezal svoje veje kakor okostnjak koščene roke; in blaten potoček je tih curkljal nizdol proti morju, kaplja za kapljo, kakor bi ga ovirale deževne naplavine mnogih let. Tu nisi slišal ptičjega petja kakor v dolini. Pokoj je bil drugič. A v tem, ko sem brez sapa tekla po stezi navkreber, sem še vedno slišala glas morja in šumenje nastopajoče plime. Zdaj sem razumela, zakaj so bili ti kraji Maksimu zopni. Saj tudi meni niso bili všeč. Kako nespametna sem bila, da sem šla

60

v to stran. Morala bi bila ostati na obali in se vrniti skozi Srečno dolino.

Ko sem prišla na plano in zagledala hišo, ki je varna in vabljiva želela v gnezdu svojih trat, se mi je zadelo, da sem na drugem svetu. Zdaj si dam od Roberta prinesiti čaj pod divji kostanj, sem pomislila. Treba bo malce počakati, sem dejala sama pri sebi, kajti v Manderleyu so podajali čaj šele o polni petih. Zadovoljna sem bila, da je imel Frith tisto popoldne prosto: Robert ne bo uganjal tolikih obesti, ko mi bo na vrtu serviral čaj. Ko sem šla po trati, sem opazila med zelenjem rododendrov na prvem ovinku drevoreda kovinsko bleščanje. Zaslomila sem si oči z roko in pogledala bolje: menda je bil hladilnik avtomobila. Nemara obisk? Ko bi bilo tako, bi bil avto zavozil prav pred vhod: ne imel bi se čemu skrivati za grmovjem. Približala sem se: da, bil je avtomobil. Zdaj sem videla tudi blatnike in streho. Čudno... Dobavitelj so navadno ubirali drugo pot, ki je vodila h konjušnicam in garaži. Morris Franka Crawleya tudi ni bil, ampak dolg, nizek voz, izrazita sportna tipa. Kaj naj storim? Če so gostje, sem dejala sama pri sebi, jih bo gotovo Robert peljal v knjižnico ali v dvorano. Iz te bi me lahko videli, ko grem po trati. A v tej obleki se jim nisem hotela pokazati. In še na čaj bi jih morala povabiti... Neodločno sem obstala na robu trate in brez pravega razloga, morda zato, ker je solnce trenutno poigralo na šipah in se mi zablščalo nasproti, vzdignila oči proti pročelju hiše ter v svoje začudenje videla, da so oknice nekega okna v zahodnem krilu odprte. Nekdo je stal pri

oknu. Moški je bil. Menda me je opazil, kajti mahoma se je umaknil, in nekdo, ki je stal za njim, je iztegnil roko ter zaprl oknice.

To je bila roka gospe Danversove. Spoznala sem jo po črnem rokavu. Najprej sem pomislila, da je to dan, ko je Manderley odprt tujem, in da jih gospa Danvers vodi po hiši. A to ni bilo verjetno, kajti vodstvo tujcev je bilo Frithovo posel, in Fritha ni bilo doma. Razen tega pa v sobe v zahodnem krilu niso spuščali obcinstva. Še jaz nisem bila nikoli tam. Morda so se vršila v tistem koncu kakšna popravila. Čudno pa je bilo vendarle, da se je mož pri oknu umaknil, ko me je zagledal, in da so se tudi oknice spet zaprle. In tisti voz, ki je stal skrit za rododendri, da ga iz hiše nisi mogoč videti... Skratka, vse to je bilo v zvezi z gospo Danversovo. Meni ni bilo nič mar, če je razkazovala tiste sobe kakemu znanцу. Vendar se to do danes še ni bilo zgodilo; in presenečalo me je, da se je zgodilo baš ta dan, ko Maksima ni bilo doma.

Precej zbegana sem krenila proti hiši; na misli mi je bilo, da me nemara še zdaj kdo opazuje izza oknice.

Vzpela sem se do vhoda in stopila v vežo. O kakem tujem klobuku ali palici ni bilo nikjer sledu; nobena vizitka ni ležala na srebrnem pladnju. Očitno ni šlo za obisk. Torej tudi ne za zadevo, ki bi bila meni kaj mar. Da mi ne bi bilo treba hoditi na vrh, sem si bila umival roke v cvetlično sobo. Nerodno mi bi bilo, če bi bila na stopnicah ali drugje srečala kakega tujca. Nato sem se spomnila, da sem pred kosilom pustila pletenje v jutrnji sobi, in sem proti dvoran in ves živahen stekel iz sobe.